

The LED Weekly

Volume 10, No. 08

May 11, 1997

P.O. Box 71071
Sunnyvale, CA. 94086 USA
voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa,
Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa,
Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tam ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

HÒA BÌNH

Hòa Bình xây dựng chính tâm ta
Khai sáng tâm linh sống tự hoà
Xây dựng hành trình thêm sáng suốt
Tâm thân ổn định lại vui hoà.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 14-3-97 đến 20-3-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tham lam có lợi ích cho tâm lẫn thân không?
2. Sự thấm thía do đâu mà có?
3. Luồng điện đại bi nằm tại đâu?
4. Vòng tròn chơn lý xuất phát từ đâu?
5. Tự ái có hữu ích gì cho hành giả hay không?
6. Sự thấy và hiểu do đâu mà có?
7. Muốn đạt đến thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?

Sydney 14-03-97 6:15 AM

Hỏi: Tham lam có lợi ích cho tâm lẫn thân không?

Đáp: Thừa tham lam hoàn toàn không có lợi ích gì cho tâm lẫn thân. Ngược lại chịu tu giải, thì hoàn toàn có lợi ích cho cho tâm lẫn thân, điển năng trong cơ tạng dễ hội tụ và phát sáng hơn.

Kệ:

Tâm linh là điển tự chuyên hành
Pháp giới môn huân chưởng cạnh tranh
Thanh tịnh thanh bình chung một lúc
Phân minh rõ rệt tự hình thành.

Sydney 15-03-97 2:20 AM

Hỏi: Sự thâm thía do đâu mà có?

Đáp: Thừa sự thâm thía do sự gian lao tự vượt qua nhiên hậu mới hình thành, tạo ra sự thâm thía khi hiểu được một cách rõ rệt và nhẹ nhàng.

Kệ:

Vui trong thanh tịnh tự phân bàn
Trí tuệ phân minh tự cảm an
Đời đạo song hành tâm thức giác
Bình tâm học hỏi trí tâm an.

Sydney 16-03-97 3:00 AM

Hỏi: Luồng điển đại bị nằm tại đâu?

Đáp: Thừa luồng điển đại bị luôn luôn ở trên thanh nhẹ của thanh nhẹ, mới gọi là vô thượng chơn kinh hành trình tiến hóa.

Kệ:

Nằm trên thanh nhẹ cảm vui hòa
Xây dựng bình tâm độ thiết tha
Chuyển hóa không ngừng tâm thức đạo
Quân bình tự đạt rõ nhiệm mầu.

Sydney 17-03-97 4:15 AM

Hỏi: Vòng tròn chơn lý xuất phát từ đâu?

Đáp: Thừa vòng tròn chơn lý xuất phát từ chính giữa trán của người có hành pháp Soi Hồn, lâu ngày nơi đó sẽ hội tụ một vòng tròn phát sáng và sẽ thấy xa hiểu rộng, nguyên lý của Trời Đất, từ ngũ tạng và khối óc hội tụ nguyên điển thanh nhẹ hòa hợp và xuất phát.

Kệ:

Tâm minh sáng suốt tự phân bàn
Trực giác cảm minh tự sống an
Quy hội tình đời tâm phát triển
Bình minh tận độ trí tâm an.

Sydney 18-03-97 3:00 AM

Hỏi: Tự ái có hữu ích gì cho hành giả hay không?

Đáp: Thừa người tu còn tự ái thì rất khó học hỏi và tiến thân, hồn không ổn trí không yên.

Kệ:

Gieo thêm tâm lý buồn phiền trước
Khó khổ không mình được chữ thương
Gieo động cho mình không thức giác
Bình minh thanh tịnh tự gieo gương.

Sydney 19-03-97 5:25 AM

Hỏi: Sự thấy và hiểu do đâu mà có?

Đáp: Thừa sự thấy và hiểu do sự vận hành quy một từ tâm lẫn thân hình thành sự thanh nhẹ hòa cảm từ bên trong cho đến bên ngoài, liên hệ mật thiết với vũ trụ quang.

Kệ:

Cơ hành mật thiết chuyển thanh quang
Trật tự chuyển khuynh tự bạc bàn
Tự động chơn hành tâm thức giác
Bình minh sáng tỏa tâm thân an.

Sydney 20-03-97 4:45 AM

Hỏi: Muốn đạt đến thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn thanh tịnh và sáng suốt thì phải dần thân hành pháp, tự phát triển nghiêm luật của vũ trụ quang, thực hành đứng đắn, dứt khoát chủ kiến, thực hiện đời đạo song tu.

Kệ:

Tâm thân phát triển giải tâm mù
Trí tuệ phân minh chẳng có ngu
Đời đạo song hành tâm tự giác
Bình tâm phân giải tự mình tu.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tâm, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam, ngày 25/12/96

Kính gửi Ông Tám,

Con tên là BVV, sanh năm 1938, 58 tuổi, được dự khoá của ông Tám năm 1975 cho đến nay. Từ khi ông Tám không gần được các con bằng thể xác nhưng các con ở Việt nam lúc nào cũng hướng về ông Tám vô cùng, lúc nào cũng ghi nhớ những lời ông Tám chỉ bảo, không dám sai trái, cứ thẳng một đường hành pháp mà đi. Con xin ông Tám phân giải xem con có sai trái gì không, nhờ ông Tám chỉ bảo cho con sửa đổi, vì con không được gần gũi ông Tám đã mấy chục năm, tự tu tự hành, chắc chắn phải có điều sơ sót. Mong ông Tám chỉ bảo giùm con. Chúng con ở Việt Nam đang đi làm công quả. Phần gia đình, vợ con đã qua đời tháng 2 năm 1995 âm lịch, nay thì gia đình tạm ổn định, gà trống nuôi con.

Con có đôi lời trình bày cùng ông Tám và chúc sức khỏe ông Tám được đầy đủ, an khang trường thọ để diu dắt đàn con dại mù mờ cho đến hết đường đạo pháp. Xin ông Tám tái bút.
BVV

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 2 tháng 1, 1997

VV,

Ông Tám đã vui nhận được thư của con đề ngày 25/12/96. Con đang trong hành trình với tâm tu học, mong phần hồn được cứu rỗi; dù có sự hiện diện của ông Tám, con phải hướng về Trời mà hành sự. Con có một cơ thể vi diệu của Trời Đất đã hình thành đầy đủ, không có thiếu thốn gì cả. Con chịu thực hành là con sẽ tận dụng khả năng của chính con và tin tưởng nơi khả năng của con sẽ đi tới vô cùng. Tự thực hành PLVVKHHBPP là lập lại trật tự cho chính mình, nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp; lấy kinh, lời của Thần, Thánh, Tiên, Phật hù hiếp người thể gian, cuối cùng sẽ bị xuống địa ngục học lại, khó tiến. Cứ thẳng một đường như con đã quyết định. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ; hiện

tại con có thân xác của Trời Đất ân độ, có pháp để thực hành khai sáng lấy chính con, khứ trước lưu thanh. Làm PLTC đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu, giải toả tất cả những trược khí trong nội tâm, nội tạng. Soi hồn cho tinh khí trụ hoà hợp với tinh ba của vũ trụ. Chúng ta thấy rõ đời đạo song tu; đời là thể xác được bình an, đạo là càng ngày càng sáng suốt, càng minh chánh. Một ngày phải Soi Hồn ba lần. Soi hồn sửa tâm sửa tánh cho chín chắn, chánh đại quang minh, thực hành hướng về thanh tịnh mà tu, hướng về Trời Phật mà hành thì tương lai phần hồn sẽ có dịp trở về Thiên Quốc; nơi đó cảnh sáng vô cùng. Biền yêu của Thượng Đế đều xây dựng cho quần sanh cùng tu, cùng tiến trong tình thương và đạo đức.

Đời cần minh chánh, đạo cần sáng suốt, thì mới thật là đời đạo song tu. Đời không minh, đạo không hiểu là người ngu tại trần, tạo khổ cho nhau vì lòng tham không đáy. Tham của, tham tình, tham bạc, tham lợi dụng Phật Tiên; lợi dụng lời nói của Phật Tiên, lập đi lập lại chứ chính mình không có phát triển được. Đó là tự gạt, là gạt ta ở tương lai. PLVV, ngược lại là thực hành, tự khai sáng lấy mình trong trật tự. Dừng mãi tu đi, con sẽ có kết quả ở tương lai.

Ông Tám cũng như con, thực hành cũng như con, đêm đêm thực hành, ở quê nhà chỉ có thực hành, mà bước ra đây cũng chỉ làm bấy nhiêu, vốn vẹn có bao nhiêu đó thôi. Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định, đêm đêm thực hành để tự khai sáng, nhiên hậu mới cống hiến cho quần sanh những lời chân thật, để mọi người có cơ hội tự tu tự tiến, và thấy rõ khả năng của chính mình là vô cùng tận. Không nên ỷ lại, thực hành những gì ông Tám nói. Ông Tám chỉ có lo tu, lo thoát. Chư Phật cũng vậy. Chư Phật lo tu, lo thoát cái nghiệp lực của chính con từ bao nhiêu kiếp. Thực hành đứng đắn, pháp lực con sẽ được mạnh và nghiệp lực nó sẽ tan, ánh sáng đến, bóng tối sẽ không còn nữa. Cơ tạng mở, bộ đầu hội tụ âm dương, trí sáng tâm minh, thực hành đứng đắn. Ông Tám không biết nói gì hơn, vui nhận được thư của con và xin chúc cho con vui khỏe hướng về thanh tịnh thực hành chơn pháp.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

=====

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin các bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho

1. Ông Nguyễn Long, 66 tuổi, mất ngày 28/2/1997 tại Việt Nam, là thân nhân của bạn đạo Nguyễn Thị Kim Phụng

2. Bà Phạm Thị Mẫn, 84 tuổi, mất ngày 3/4/1997 tại Hawaii, là thân nhân của bạn đạo Đỗ Bá Ngữ.

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HAWAII

=====

Thiền Tất!

(Tất cả đều là Thiền)

(tiếp theo kỳ trước)

Trên đường về, nhà sư cứ băn khoăn mãi, không hiểu tại sao một đệ tử của thiền sư Vô Danh tuổi còn quá trẻ mà quán thông cả lòng người; vừa đi vừa triển miên suy ngẫm:

- Vòng tròn nhỏ và một chấm ở giữa là ý mình muốn hỏi: "Tâm địa của nhà người ra sao?", chẳng ngờ chú nhỏ lại đáp là tâm hấn rộng lớn thênh thang như hư không! Đấy, chú tiểu đã chẳng dùng cả hai cánh tay làm một hình tròn thật lớn rồi buông thông là gì!

- Rồi mình trở ngón tay vào hấn để hỏi: "Thế còn bản thân nhà người ra sao?" thì hấn đã nhanh nhẩu cho biết đã giữ đủ Ngũ Giới! Rõ ràng chú tiểu đã đưa cả bàn tay lên đó, làm thế nào được!

- "Còn Tam Giới thì sao?"--với ba ngón tay mình đưa ra đó--tưởng thẳng nhỏ bí lối, nào ngờ nó quá sáng suốt trả lời một cách gọn ghẽ là "nằm trọn trong mắt tôi đây!" Thật là một hình ảnh khó quên, chính nó lấy tay chọc thẳng vào mắt nó, y hệt như là ngón vô "đoạt nhãn" vậy.

Chỉ là một đệ tử tí hon thôi mà đáng nể như vậy, huống hồ là sư phụ của hấn! Quả là danh bất hư truyền! Chuồn êm là thượng sách!

Còn về phần chú tiểu cũng kinh ngạc không kém, nghĩ bụng: Thầy mình mới đi vắng mà đã có cao nhân đến chỉ giáo! Cho nên trò đợi dịp là phân trần với Sư phụ ngay:

Kính thưa Thầy, con theo chân Thầy từ bé đến chốn hoang vu này, con nghĩ ngoài Thầy ra chắc

không còn ai biết đến thân phận của con. Thế mà có một nhà sư con mới gặp lần đầu trong đời đã biết rõ vanh vách là gia đình con chuyên bán bánh tiêu!

- Chưa kịp chào hỏi nhau, nhà sư đã vội chê là bánh tiêu của nhà con bán ra quá bé--ông vẽ cái vòng có chút xiu hà. Con cãi lại là bánh nhà con làm luôn luôn to hơn mọi nơi, thật là hết ý--con làm cái vòng thật lớn và buông xuôi tay luôn, để ông sư thấy cho rõ!

- Đã vậy mà nhà sư còn có ý trêu con, một cái bánh tiêu to thế mà ông ta nói chỉ đáng một hào thôi--con thấy rõ ràng có một ngón tay của ông thôi! Nghĩ bụng nhà sư này khá bần xỉn, nên con mới đưa ra cả năm ngón tay, ý con muốn nói là đúng năm hào, không hơn không kém!

- Rõ ràng là con đã "nói" đúng giá năm hào rồi; vậy mà nhà sư còn cố bót, ông trả có ba hào--trông thấy ba ngón tay của ông ta con muốn sôi gan lên. Cho nên con không còn kiên nhẫn nữa bèn lấy tay chỉ vào mắt con để "gần giọng" cho ông ta biết rằng: "Ông có mắt mà như..., không phân biệt bánh ngon dở, lớn nhỏ gì cả!", chỉ có thế mà nhà sư đã hốt hoảng, vội bái con rồi rút lui!...

Thiền sư vẫn ngồi yên, giảng cho đệ tử nghe:

- Tất cả đều là pháp, tất cả đều là thiền. Con có hiểu không?

- Kính thưa Sư phụ, con thật chưa hiểu.

- Phật Pháp chú trọng cơ duyên, mà Thiền là cơ duyên. Nếu biết thì không giờ nào là không thiền, không nơi nào là không thiền, không việc nào là không thiền.

Tục ngữ có câu: Kẻ nói vô tâm, người nghe có ý. Tất cả đều là Thiền!

TĐCCLĐ, 21-4-1997

Tác giả: không rõ;

Người kể: LVK; Người ghi: NVH.

=====

Phóng Sự Theo Bước Chân Thầy

Chủ Nhật 16/3/97 bạn đạo Sydney một lần nữa ân phước hội ngộ Đức Thầy tại vườn hoa Botanical Garden.

Tiếng nói là vườn hoa, thật ra là một khu rừng nhỏ. Cây đủ loại, đủ tuổi. Thời gian khoác áo cây cỏ. Hần rõ nét phong sương nhưng không phai mờ

được phong dáng. Nằm sau Opera House, bọc vòng eo biển, đôi diện cầu Harbour Bridge. Du khách đến thăm vườn hoa, phải đi ngang nhà Hát Con Sò, mắt không thể không nhìn thấy cây cầu nổi tiếng của Úc Châu. Phong cảnh hữu tình, tâm người hữu đạo. Dòng suối an lạc tuôn chảy thanh thoi.

Thứ Bảy, dự báo thời tiết Chủ Nhật trời mưa. Cộng thêm tin tức sẽ có cuộc hội lễ 10,000 hội viên Cao Niên Australia. Chúng tôi không khỏi lo ngại cuộc họp mặt ngoài trời sẽ có nhiều trở ngại. Mọi sự chỉ biết cầu nguyện ơn Trên. Nghĩ đến Đức Thầy, lòng dạ không khỏi xốn xang.

Quảng trường Opera House, sáng nay các ông Tây Bà Đầm dật dưng dưng dễ dãi, Việt Nam chưa bao giờ có một lễ hội riêng rẽ như vậy. Tội nghiệp các bà lão Việt Nam. Com không đủ ăn, áo không đủ ấm. Nhìn đâu, đi đâu cũng thấy BUỒN. Đất nước chấm dứt chiến tranh nhưng thanh bình vắng bóng. Người Việt hải ngoại cũng ngổn ngang trăm mối. Vật chất dư thừa, tâm linh bất ổn. Ôm hoài quá khứ, bất mãn hiện tại, mơ ước tương lai là những căn bệnh trầm kha mãn tính của loài người. Tuổi già tự cảm bơ vơ. Tuổi trẻ rên rang khua chiêng đánh trống. Quần áo khẩu hiệu sắc sỡ. Nặng phần trình diễn. Thực chất rỗng tuếch. Lập đi lập lại lỗi lầm quá khứ. Không chịu quên làm sao tha thứ.

Tôi chen chân giữa dòng người xa lạ. Đầu óc niên man suy nghĩ. Chỗ tôi đang đứng biển xanh. Trời xanh. Cả cái khung cảnh xa hoa diễm lệ nhìn thấy trước mắt. Xa lạ. Hoàn toàn xa lạ. Không thuộc về quê hương tôi. Tôi ở nhờ, sống tạm trên quê hương người. Nhìn lại mình. Hình hài này tôi có đang mượn của ai không? Tôi hiểu ra rồi. "Thế gian đô thị giả". Thầy giảng quá nhiều mà tôi tiếp thu được bao nhiêu? Vật chất mà tôi đang nhìn thấy là sao? Vậy cái thật đang ở đâu?... Ở đằng kia kia : Tôi quay lại Thầy đang tươi cười bước đến. Vẫn khỏe mạnh. Vẫn hồng hào. Vẫn nụ cười bao dung nở sẵn. Bước chân lên cầu thang, Thầy chế nhạo tôi khi tôi dơ tay định đỡ "Bà già mà đòi đỡ thanh niên".

Địa điểm là một bãi cỏ rộng, nằm lọt thỏm giữa hai góc đại thụ còn non, cành lá xanh tươi. Tầng dang khá rộng. Bốn tấm bạt màu xanh liền nhau ngay ngắn. Mặt trời tươi rói lên cành cây ngọn cỏ. Một dòng suối cuốn quanh dưới chân một cây cầu nhỏ. Một lối đi xuyên ngang. Du khách thả bộ lưa thưa. Thầy an vị trên một băng ghế của công viên.

Chúng tôi tọa thiền trên tấm bạt. Băng giảng của Thầy được mở lên. Không gian dường như lùi lại hơn 2 ngàn năm về trước. Dưới cội Bồ Đề, Đức Phật Thích Ca thiền tọa cùng chúng tăng. Ngày xưa không biết chúng tăng cùng Đức Phật tọa thiền giữa rừng, có bồ đoàn hay không? Bây giờ chúng tôi ngồi không trên đất, sao mà đau..quá!! Thế mới biết, đời nay văn minh vật chất càng tiếng bộ, con người càng quen thói dưỡng dục xác thân.

Trên tàng cây cao, đám chim két trắng lông mao màu vàng kêu nhau inh ỏi: Tụi bây ơi, cái đám lộn xộn dưới kia tụi nó chết hết rồi. Mau mau dành mấy cái giỏ thức ăn, lẹ lẹ lên, để không kịp với cái đám bồ câu và hải âu đó. Thiệt là tu hành lúc nào cũng có ma quỷ vậy phá. Ban chấp hành nhanh chóng điều động nửa tiểu đội các bà sẵn phải giữ baby, giữ luôn mấy giỏ thức ăn. Mì xào, cơm chiên, chả giò xôi nếp, bì bún, sả lách, bánh mì nhờ vậy đã bảo toàn được tánh mạng. Tránh được bầy chim xâu xé, nhưng không tránh được giờ phút định mạng đã an bài.

Bên cạnh những bài thuyết giảng, nhiệm vụ quan trọng của Đức Thầy trong những buổi họp mặt là "Giải đáp thắc mắc". Kính thưa Thầy, pháp thiền của chúng ta là không đồng ý sự ỷ lại, cầu xin. Sao con lại thấy có những lúc chúng ta hướng tâm cầu nguyện cho các linh hồn vừa rời khỏi thế. Vậy sự cầu nguyện có kết quả hay không? Người không tu, cầu nguyện không kết quả. Đó mới là sự nhờ đỡ, ỷ lại. Chúng ta tu, khi chúng ta cầu nguyện, từ trường của chúng ta tốt, phóng đến người đó những tư tưởng tốt lành, ảnh hưởng vô cùng. Người bệnh nếu được người tu cầu nguyện, sẽ mau lành bệnh hơn. Thân tâm họ sẽ an lạc hơn. Kính thưa Thầy. Chúng con xác phàm, nghiệp lực sâu nặng. Chúng con có thể nào tu chỉ một kiếp này đắc quả, giải thoát khỏi sanh tử luân hồi không? Tu hành đường hoàng, đứng đắn. dùng chí hành pháp, quyết tâm dứt bỏ mọi trần duyên, sẽ tiêu hết nghiệp lực, giải thoát trong một kiếp. Còn Tu tà tà. Tu giỡn chơi. Tu mà còn rước thêm nghiệp vào tâm thì trăm kiếp ngàn kiếp, biết bao giờ mới đắc quả. Tất cả bà con đều hân hoan, thấy như ngày giải.. thoát trước mặt.

Trong buổi họp hôm nay, hình như bà con được Thầy rờ đầu hơi nhiều. Không biết lý do gì. Làm tui đây đứng đằng xa nhìn lại, bất giác cũng đưa tay mình lên vuốt đầu của mình cho đỡ...

Sau phần giải đáp thắc mắc. Anh M. ngâm bài thơ "Úc Em", sáng tác của Thầy, đặc biệt cho Úc

Châu. Bài thơ này sẽ được phổ nhạc kèm theo một điệu vũ. Tương lai các người đẹp Vô-Vi Sydney một lần nữa, có dịp lên sân khấu. Bên cạnh những cuộc họp mặt đông đủ. Đức Thầy còn đến tận tư gia, chứng kiến Vô-Vi, nếu có bạn yêu cầu. Đức Thầy tận tâm phục vụ, xem thường phẩm vị cao trọng của một ông Thầy, làm gương cho đệ tử học hạnh khiêm nhường.

Ngày 25/3 sắp tới. Đức Thầy rời Sydney đi Cairns. Tại đây Đức Thầy sẽ đến thăm khu đất dự định xây Thiền Viện Quốc Tế. Hiện do anh chị Bùi Đông Phương chăm nom.

Đức Thầy ra về lúc 12 giờ. Mặt trời đang ở trên đỉnh đầu. Mọi người chất lười tiếc rề. Gặp Thầy vồn vện 2 tiếng. Hết 1 tiếng ngồi thiền. Còn một tiếng đầu đủ để nhả hết tư lòng. Ai mạnh dạn còn thổ lộ được, hết âm ức. Ai ngại miệng, chần chờ, đã âm ức lại càng âm ức thêm. Tâm làm thân chịu. Tâm không mở miệng, thân làm sao đây.

Chúng tôi tan hàng lúc 2 giờ. Nặng gắt trên cao. Đi ngang khánh đài lộ thiên, lễ hội đang trình diễn ca nhạc. Khán giả cao niên dồn hết vô 2 cái nhà có mái che. Khoảng giữa lều dều vài ba thanh niên, da đầu của tụi tây chắc có bọc nước đá. Đi hết khoảng sân sau của Opera House, dọc theo hành lang, nhìn sang bên phải, người đi tập nập.

Đường ra trạm xe lửa đầy dẫy tập niệm. Tôi lại nhớ đến câu hỏi của một anh bạn lúc này. Anh hỏi

về cái chết của Bác Sáu Lung và anh N.P. Tại sao Thầy chúc các vị ấy thượng lộ bình an? Có phải hành trình của các vị ấy có vấn đề hay không? Và nơi đến của các vị ấy ở nơi nào? Tu cỡ như các vị ấy mà Thầy còn phải chúc thượng lộ bình an. Vậy tu như tụi con thì sao đây? Thầy nhấn mạnh lần cuối (*Lần cuối là vì sau đây Thầy trở về Canada, còn đâu mà hỏi*) “Đó là chuyện của người ta, không phải là chuyện của mình. Tu là hiểu chuyện của mình, cũng không cần hiểu chuyện của Tiên Phật.”

Chuyện của người xin chấm dứt nơi đây. Chuyện của tại hạ xin cáo lỗi cùng các bạn. Đáng lý tại hạ phải viết tiếp phóng sự Theo Bước Chân Thầy ở Cairns. Rất tiếc, đúng lúc Thầy đến Cairns là lúc gia đình tại hạ gặp cơn bão dữ (*cấp 5, cấp 6 chứ không ít*). Công lực còn quá kém, chút xíu nữa tại hạ đã mất hết chân khí. Kể từ sau đây, tại hạ xin bấm cáo cùng chư vị nội ngoại. Tại hạ "lên núi" tiếp tục công phu PLVVKHHBPP chương mới. Ngày hạ sơn ra mắt quần hùng không biết đến bao giờ. Có lẽ phải đợi đến khi "Su Phụ" trở lại chốn xưa. Khi ấy mới có chuyện thừa tiếp cùng chư vị.

Ngọc Sương kính bút

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

HỘI ÁI HỮU VÔ VI NSW, SYDNEY - ÚC CHÂU

Thông Báo

Kính Thưa Quý Vị Đạo Hữu,

Bạn đạo NSW vừa thành lập xong Thiền Đường cố định (*thay thế cho Thiền Đường Lưu Động Sydney*) dùng cho sinh hoạt vào mỗi Chủ Nhật và đây cũng là trụ sở của Hội Ái Hữu Vô Vi NSW. Thiền Đường mới này đã được Đức Thầy khánh thành vào ngày 25/04/1997 và được đặt tên là Thiền Đường Sức Khỏe và Tâm Linh. Địa chỉ để liên lạc như sau:

Hội Ái Hữu Vô Vi NSW

Thiền Đường Sức Khỏe và Tâm Linh

108 Macathur Street

PARRAMATTA NSW 2150, AUSTRALIA

Telephone: (02) 9683 5717

Mobile Phone: 015 003 790

Fax: (02) 9329 0645

Email: tdtran@ozemail.com.au

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
